

Bella Sidorski: Een geestelijke revolutie

zaterdag 01 april 2006

De ontvangst van een platenbijbel voor kinderen ontroerde de bejaarde Bella Sidorski (schuilnaam) diep. Ze had geleefd voor de idealen van het communisme, maar nu kwam een onvermoede omwenteling.

Oude vrouw lezend in een boek
(schilderij van Rembrandt)

Op kerstdag ontving de 74-jarige Bella Sidorski, een gepensioneerd lerares, een platenbijbel voor kinderen. Iemand die haar gadesloeg getuigt: Zij zat daar maar te huilen. Ik had de moed niet om er een verklaring voor te vragen. De reden voor haar niet te beheersen gevoel was een kerstcadeau: een platenbijbel voor kinderen in haar eigen taal. Mijns inziens zou een kinderbijbel andere emoties moeten oproepen dan tranen. (...) Zij hilde zacht, maar hoorbaar en ik zweeg. Een poosje later vertrouwde zij mij haar diepe emoties toe.

“Ik ben 74 jaar en gereed om te sterven. Tien minuten geleden dacht ik dat ik alles uit mijn leven gehaald had en ik had er een goed gevoel bij. Ik was lid van de communistische partij. Ik leefde volgens de idealen van Lenin. Mijn leven lang heb ik op school les gegeven. Ik heb drie kinderen groot gebracht en ik voed nu mijn kleinkind op.

Een paar minuten geleden hebt u mijn hele kijk op het leven veranderd. De kinderbijbel die u mij hebt gegeven, heeft ongelooflijke herinneringen opgeroepen. Ik zag mijn moeder met een geschreven schrijfblok met Bijbelverhalen in haar hand. Elke avond vertelde mijn moeder mij verhalen over helden uit de Schrift. Mijn moeder was een oprecht christen, die haar liefde tot God mij voorleefde. In het geloof, dat ik Hem ook lief zou krijgen.

Als kind geloofde ik in God op mijn kinderlijke manier. Totdat op een vreselijke dag wrede mensen zich in mijn familie en mijn leven binnendrongen. Deze gemene mensen hebben elk zaad van het geloof uit mijn hart gerukt. In de zomer van 1937 werd mijn vader gearresteerd; zes maanden later kwam de geheime politie mijn moeder halen. Dat was de laatste keer dat ik mijn ouders heb gezien. De Sovjetoverheid plaatste mij in een kindertehuis en leerde mij het atheïsme. Ik geloofde dit en wijdde mijn gehele leven aan de lege idealen van het communisme. Ik vergat mijn ouders, hun geloof in God en hun gebeden voor mij. Dankzij uw geschenk, herinnerde ik plotseling mijn vader en mijn moeder en zag hen op hun knieën tot God bidden. Alstublieft, leer mij bidden!”

Op Kerstdag knielde Bella neer voor God en zij bleef maar huilen.

Toen vroeg zij God om haar vele zonden te vergeven.

Ik stond er zwijgend bij en bad mee. Ik was oprecht blij voor deze wenende grootmoeder, die vergeving vond en tot de God van haar ouders terugkeerde door een platenbijbel voor kinderen.

Bron: Stem van de Martelaren, uitgave van Stichting De Ondergrondse Kerk, maart 2006.

Keerpunt heeft om reden van privacy en veiligheid een schuilnaam toegepast. Foto (schilderij van Rembrandt) is door Keerpunt toegevoegd.

(c) Keerpunt 2006